

korú gödör és árok volt. A nyomvonal területén keresztülhúzódott a gyárterület egyéb feltárási helyszínein is megfigyelt, széles, nagy, többosztatú árok.

RL-15 (KÖH 71273): A lelőhely telekhatáron belüli kiterjedése a felszíni leletek szóródása alapján 80×300 m. A vasúti nyomvonalra eső területén a feltárási munkálatok a gépi humuszoslással szeptember 14-én kezdődtek meg és december elején fejeződtek be. Összesen 11 318 m²-t kutattunk, 269 stratigráfiai egységet különítettünk el, mely 169 objektumhoz tartozott. Nagyobb hányaduk – épületek, gödrök, kemence és árkok – egy szarmata kori településhez tartozott, míg kisebb részük egy Árpád-kori falu részét képezte. Utóbbinak csak K-i széle esett a nyomvonalba, melyet a települést övező, széles, nagyméretű árok határolt le. Mind a szarmata, mind az Árpád-kori telepen több megtelepedési fázist lehetett elkülöníteni a szuperpozíciók alapján. A lelőhelyen előkerült érem, római üvegedény és gazdag, jellegzetes kerámiaanyag a 3–4. századra keltezi a szarmata települést.

A szelvényben egy hosszúkás, rézsűs oldalú, oszlophelyekből álló, ismeretlen korú paliszádsor vagy kerítés gödreit is feltártuk. Az oszlopsor folytatása a mintegy 100–150 m távolságra fekvő RL-6 lelőhelyen is követhető volt, ám annak kezdő-, ill. végpontja egyelőre nem ismert.

A leletek a KÖSZ szegedi regionális irodájában történő elsődleges feldolgozásukat követően a kecskeméti Katona József Múzeumba kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Alács Attila, Bognár Margit, Kulcsár Kornél technikusok.

SÓSKUTI KORNÉL

260. Kemence határa

(Nógrád megye) B, Á

2009 folyamán terepbejárást végeztem a település több lelőhelyén.

Godóvár (MRT 13/2 k. 11/8 lh., KÖH 10463): A helyenként bokros bronzkori földvár területén bolygatás nem látszott. A sáncok elég jól megfigyelhetők voltak.

Magosfa (MRT 13/2 k. 11/11 lh., KÖH 10466): A bronzkori lelőhely szálerdő, bükkös; bolygatást nem találtunk, a terület áttekinthető volt. A D-i oldalon jól látszódott a kősánc, amely majdnem a HP-ig követhető. A turistaút az egyetlen sánckaputól kissé É-ra halad át a sáncon. Az É-i oldalon belső sánckmagasság nem látszik, ill. helyenként földsánc mutatkozik. A földvár Ny-i részén több sziklakibúvás látható, némelyik több méter magas. A felszínen több bronzkori cserepet, köztük peremet is találtunk.

Pléska (MRT 13/2 k. 11/21 lh., KÖH 10476): A három oldalról függőleges sziklafalakkal határolt, erősen kiugró hegynyúlvány a bronzkorban erődített lehetett: a hegy folytatása felől egyrészt meredek sziklafal, másrészt – magán a dombtetőn – kősánc határolja.

Tamásvár (MRT 13/2 k. 11/10 lh., KÖH 10465): Az Árpád-kori lelőhely kissé bokrosabb, mint korábban, de még áttekinthető. A hegynyúlvány Ny-i oldalán

lankásabb a terep, de itt is több sziklakibúvás látszik. A D-i oldalon a nyereg szerintem egykor védelmi árok lehetett. Bolygatás nem látszott.

MIKLÓS ZSUZSA

261. Kercaszomor, Szél-berek (Molnár-mező) (KÖH 70447)

(Vas megye) Á, Kö

2009. áprilisban az Őrség területén kialakítandó gázvezeték tervezéséhez kapcsolódóan végeztünk terepbejárást. A lelőhely a műúttól Ny-ra 60 m, a Kerca-pataktól É-ra, valamint az SP6 jelű törésponttól D-re helyezkedik el. A terület mezőgazdaságilag művelt, jól bejárható volt. Nagyjából 50 m átmérőjű, D-ről a Kerca-patak határolja, É felé pedig enyhén magasodik a terület. Nagyon kevés és jellegtelen Árpád-kori és középkori oldaltöredéket lehetett összegyűjteni.

Munkatársak: Kőszegi Ádám, Isztin Gyula, Kolonits László régésztechnikusok, Kutasi Nikoletta könyvtáros-adattáros.

NAGY MARCELLA

262. Kercaszomor, Vágottas (KÖH 71997)

(Vas megye) B?, Kö

2009. április 2-án az Őrség területén kialakítandó gázvezeték tervezéséhez kapcsolódóan végeztünk terepbejárást.

A Bajánsenye G-1 gázfogadó állomástól D-re, egy határozottan kiemelkedő dombháton található a lelőhely. Fekvése K–Ny, kiterjedése 300×200 m. Már a dombhát aljából is került elő leletanyag. Jól megfigyelhető, hogy egy-egy helyen koncentráltan találunk kerámiatöredékeket, ami feltehetően objektumra utal. A felszínen foltokban jól megfigyelhetők voltak az égés- és faszénnyomok, ami egykori házhelyre vagy kemencére enged következtetni. A leletanyag igen kopott, jellegtelen őskori, talán bronzkor.

A lelőhely K-i szélén néhány középkori töredék került elő.

A leletanyag a Savaria Múzeumba került.

Munkatársak: Kőszegi Ádám, Isztin Gyula, Kolonits László régésztechnikusok.

FARKAS CSILLA

263. Keszthely-Fenekpuszta, Római erőd (KÖH 10530)

(Zala megye) Ró, Ge, Ka

2009 augusztusában az NKA Műemléki- és Régészeti Szakmai Kollégiumánál elnyert támogatással lehetőség nyílt a fenekpusztai erőd K-i felében több ponton kisebb hitelesítő ásatást végezni. A magyar–német közreműködéssel folyt ásatás olyan múlt századi feltárások épületeit kívánta kontrollálni, melyek alaprajzairól